

fundsanliggende, som anklagemyndigheden skal påtale og rejse sag på baggrund af.

S, SF, RV og KD mener, at der er behov for at sætte større fokus på vold i hjemmet. Der er behov for, at indsatsen fra de involverede myndigheder bliver bredere funderet og bedre koordineret for at forhindre vold i hjemmet.

Det er på baggrund af de ønsker, S, SF, RV og KD udtrykker dyb forundring over regeringens lave ambitionsniveau, når det gælder arbejdet for at forebygge og stoppe vold i hjemmet.

S, SF, RV og KD finder det som udgangspunkt tilfredsstillende, at politimestrene, hvis der træffes afgørelse om bortvisning, har pligt til at underrette de kommunale sociale myndigheder, så de nødvendige sociale foranstaltninger kan iværksættes. Problemet er blot, at ambitionsniveauet er alt for lavt.

S, SF, RV og KD finder det forstemmende og yderst beklageligt, at regeringen ikke samtidig med dette lovforslag tager initiativer, der kan styrke de sociale myndigheders muligheder for at forebygge yderligere vold i familier, hvor en person er blevet bortvist.

S, SF, RV og KD' beklager for den manglende sammenhæng i regeringens politik bestyres yderligere af Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1439/2004, som har dannet baggrund for det fremsatte lovforslag. Heri fremhæves det bl.a., jf. uddraget i bilag 3, at manglende socialpolitiske tiltag kan modvirke formålet med loven. Det mest afslørende for regeringens lave ambitionsniveau er, at Socialministeriet ikke umiddelbart synes uenig i dette, men blot har tilkendegivet over for Strafferetsplejeudvalget, at der ikke umiddelbart er ressourcer til en sådan forstærket indsats.

Regeringen har under udvalgsbehandlingen henvist til projektet »Dialog mod vold« som svaret på behovet for en bredere indsats mod vold i familien. Med hensyn til dette skal S, SF, RV og KD understrege, at projektet er et forsøgsprojekt i Københavnsområdet, som er finansieret via de såkaldte satspuljemidler, og som – trods regeringens ønske om større geografisk udbredelse – endnu ikke er sikret den nødvendige finansiering til at indfri dette ønske.

Som det fremgår af besvarelserne af spørgsmål 2, 3 og 4 (bilag 10), er der behov for et bredere geografisk udbud af behandlingstilbud til

ofre for vold og behandlingsmuligheder for gerningsmænd, således at risikoen for gentagelse minimeres.

S, SF, RV og KD finder, at regeringen sammen med dette lovforslag, jf. anbefalinger fra Strafferetsplejeudvalget (bilag 3), burde have sikret grundlaget for en betydelig mere aktiv indsats fra socialforvaltningernes side i fremtidige bortvisningsager.

Grundlaget for bortvisning er alvorlig kriminalitet, hvilket indikerer, at årsagerne til kriminaliteten og bortvisningen er af samme karakter og kræver en ambitiøs og sammenhængende indsats, hvis volden i familien skal stoppes.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget har det været drøftet, hvilke konsekvenser bortvisning af en voldelig person vil få for en udenlandsk kvindes opholdstilladelse. S, SF, RV og KD henviser i den forbindelse til besvarelsen af spørgsmål 6 (bilag 14).

Enhedslisten har valgt at støtte lovforslaget, selv om Enhedslisten mener, der er store mangler, først og fremmest på det sociale område. For Enhedslisten er børnene de største ofre, og dem der skal tages mest hensyn til, når der er vold i hjemmet. I langt de fleste situationer vil det være bedst for børnene at kunne blive i deres hjem, deres vante omgivelser, med deres legetøj og legekammerater. Og det vil som regel være en fordel, at børnene kan blive i børnehave og skole.

Men Enhedslisten mener, det er et meget stort problem, at der ikke med lovforslaget er nogen sikkerhed for, at nogen tager sig af børnene, når den voldelige far eller mor er blevet bortvist fra hjemmet. Det er en voldsom oplevelse for et barn først at opleve vold og derefter, at politiet kommer og tager den ene af forældrene med sig. Den tilbageværende forælder vil ofte selv være så chokeret, at der ikke er det nødvendige overskud til at tage sig af børnene. Der burde være nogen, der tager sig af børnene både straks og på længere sigt. Især hvis volden har stået på igen længere tid og bortvisningen ender med skilsmisse, kan der være meget, børnene har behov for at tale om, ligesom de har behov for nogle stærke voksne, der kan få dem til at forstå, at det ikke er deres skyld.

Selv om politiet skal indberette en bortvisning til de sociale myndigheder, er der ikke overhovedet nogen sikkerhed for, at der så kommer den fornødne hjælp. Det har været en årelang kamp